

[**DYNGUS** *sb m*

dyngus, tyngus.

sg N Dyngus. ◇ I tyngus(e)m.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Wielkanocny zwyczaj wtrącania do wody lub oblewania wodą: w zawięzionym ludzie błędy ántichriřtowemi ná Wielkę noc ich ono nurzanie zořtáło/ ktore á tingendo iedni Tingufem/ á drudzy iefzeže bárziew zepřowánym řłowem Dingufem/ řzáleyąc/ a z prawdziwego ponurzenia/ ktore przed tym ták y ná ten czás bywáło názywáią. CzechNT +4v przedm.*

2. *Nazwa diabła: Do nářzey teź Polřki pořláł drugą hordę [...] Czártow Lucyper [...] Odmieniec/ Wilkořek/ Węřad [!]/ Dingus/ álbo kićžká/ Fugás. PostępekPrCzart 65v.*

Synonim: 2. Kiczka.

Cf 2. DYNGOWANIE

MK